

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Desværre har man i Sverige besluttet at gå den anden vej og tillade de her ting. Heldigvis har man i Norge sagt nej, og i Tyskland har man sagt delvis nej og i USA ligesådan. Det bliver meget, meget spændende, hvad man siger i de forskellige lande i EU, og hvad den debat, som nu skabes i EU det næste år, bringer frem. Men jeg er sikker på, at når de forskellige lande vågner op til dåd og politikerne tør tage stilling, får vi nogle meget interessante debatter ud af det, og jeg håber, vi ender dér, at vi i hele Europa siger: Vi ønsker at vise respekt for menneskeligt liv, og vi ønsker ikke at bruge menneskeligt liv til behandling af andre; vi ønsker ikke, at menneskeligt liv skal bruges til andre formål; vi ønsker ikke at skalte og valte med menneskeligt liv.

Det er det, som jeg håber at hele debatten i Europa ender op i ligesom i Norge.

Om jeg vil gå med til, at en dansker kan behandles i Sverige om 20 år, synes jeg er et meget, meget svært spørgsmål, som jeg nødig vil svare på nu, for hvordan ser situationen ud om 20 år? Men jeg ved, at også om 20 år vil Kristeligt Folkeparti have den holdning til menneskeligt liv, som vi har i dag, at vi skal vise respekt for menneskeligt liv, og i et befrugtet æg og et fosteranlæg ligger kimen og alt, hvad der skal bruges, så et lille menneske kan udvikle sig og vokse op og blive som en af os.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes, det er en interessant debat, hr. Naser Khader rejser, for det, fru Tove Videbæk i dag står og siger – at man ikke skal skalte og valte med liv – er hun villig til omvendt at gøre med patienters liv, måske danske patienters liv i fremtiden, sådan som jeg hører det. Man er måske villig til at sige til patienter: Nej, vi vil ikke tilbyde dit barn en behandling i et andet land, hvor man bruger nogle metoder, der efter vores opfattelse er uetisk skalten og valten med ufødt liv – skalten og valten, hvis man overhovedet kan tale om liv i et fosteranlæg, der kun er 4-5 dage gammelt.

Jeg synes, det er meget interessant. Selvfølgelig skal man ikke stå og vægte liv på en vægtskål, som fru Tove Videbæk faktisk forsøgte at gøre, men jeg mener, at et op til 6 dage gammelt fosteranlæg, som er blevet tilovers ved en IVF-

behandling, altså kunstig befrugtning, selvfølgelig har krav på beskyttelse af dets liv. Men dette må også vægtes op imod andre hensyn om, at man kan gennemføre grundlæggende forskning med sigte på fremtidige behandlingsmuligheder.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Sophie Hæstorp Andersen leder os ind på et område, ligesom hr. Naser Khader gjorde, der drejer sig om, hvorvidt vi skal behandle i udlandet om 20 år. Det er sandelig vanskelige spørgsmål, vi kommer ind på i dag. Men jeg vil da sige, at i dag – vi må ligesom tage udgangspunkt i, hvordan situationen er i dag – straffer vi jo ikke folk, hvis de tager til udlandet og får en behandling, men vi sender jo heller ikke, normalt i hvert fald, offentlige midler med dem, hvis det ikke er godkendt behandling. Og det med godkendt osv. osv. skal vi ikke have en længere snak om, tror jeg.

Fru Sophie Hæstorp Andersen kom ind på de her områder, og jeg kommer til at tænke på Jassontilfældet, hvor en familie bliver sendt til USA med offentlige midler for at få en behandling i USA, som faktisk ikke er tilladt i Danmark, og så vidt jeg kan se, er der heller ikke hjemmel i loven til det. Det synes jeg er betænkeligt.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det eksempel med Jassonsagen viser jo bare, at debatten i virkeligheden er aktuel nu. Det er faktisk ikke et spørgsmål, der handler om noget 20 år ude i fremtiden; det handler om, hvordan vi lige nu og her ser på f.eks. børn, der er dødeligt syge, eller voksne, der er livstruende syge, og det forhold, at der i andre lande, som man meget let kan tage til, foregår behandlinger, som i Danmark ikke er tilladte.

Jeg vil da godt vide, hvordan Kristeligt Folkeparti stiller sig til det spørgsmål. Hvordan stillede man sig til Jassonsagen? Ønskede man, at det her barn skulle kunne sendes ud, hvor der var behandling, eller ønskede man, at det barn ikke skulle kunne sendes et sted hen, men tværtimod gå til af sygdom i Danmark?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Sophie Hæstorp Andersen siger, at det ikke drejer sig om 20 år frem i tiden. Nej, men det var